

MANIU, CASSIU

n. 27 iulie 1867, Șimleu Silvaniei, jud. Sălaj
d. 1943, Sibiu

A fost fiul Clarei și al lui Ioan Maniu. Fratele său a fost cunoscutul om politic, membru al Partidului Național Țărănesc, Iuliu Maniu. A început cursurile școlii primare la Șimleu. A absolvit aici trei clase, iar următoarea la Zalău, unde tatăl său a fost transferat, în anul 1876, cu serviciul la Tribunalul din Zalău. Cursurile gimnaziale le-a urmat la Gherla, unde Demetriu Coroianu era canonic și rector al seminarului. Cursurile liceale le începe la Cluj, însă s-a transferat la Zalău. Și aici rămâne doar un an, după care se transferă la Năsăud în anul 1885. Datorită capacității sale intelectuale ajunge succesorul lui George Coșbuc în funcția de președinte al societății literare din Năsăud.

Studiile universitare le-a urmat la Viena și la Cluj. Doctoratul îl va susține în 19 martie 1897 la Cluj. Examenul pentru postura de avocat practicant sau „censura” a obținut-o în anul 1897 la Budapesta.

S-a implicat activ și în viața culturală, ajungând secretar al despărțământului Astrei din Șimleu Silvaniei. Astfel, pe data de 1 august 1892, îl găsim ca participant la adunarea anuală a despărțământului, care a avut loc în Bobota. Din perspectiva publicistică, a colaborat la mai multe periodice, printre care *Tribuna*, *Românul* (Arad), *Revista culturală* (Blaj), *Lupta* (Budapesta), *Răvașul* (Cluj), *Gazeta Transilvaniei* (Brașov), *Revista culturii* (Craiova). De pildă, în urma articolului intitulat „O idee injustă, nelegitimă și nejuridică: Ideia de stat unitar național maghiar” (sic) publicat în anul 1903, în *Tribuna*, Cassiu Maniu, a fost arestat, judecat și condamnat la un an de închisoare la Vaș și 100 de cor. amendă. Cu acest prilej este suspendat și din barou.

În toamna anului 1918 s-a implicat în pregătirea evenimentului de la Alba Iulia, fiind ales și delegat din partea cercului electoral Șimleu Silvaniei la Marea Adunare din 1 decembrie 1918. A fost ales în Marele Sfat Național.

După preluarea Universității de la Cluj de către autoritățile românești, la 1 octombrie 1919 a fost numit titular la Catedra de Politică. La Universitatea din Cluj a fost preocupat de teoria politicii și filosofia dreptului și poate fi considerat unul din precursorii științelor politice românești. A predat la Facultatea de Drept din Cluj toată perioada interbelică, în 1940 părăsind Clujul odată cu refugiul Universității.

A fost căsătorit cu Bertha, cu care a avut două fiice: Clara, absolventă a Facultății de Filosofie din Cluj și Domnița, absolventă a Facultății de Medicină din Cluj. A decedat în anul 1943 la Sibiu în exil unde a fost și înmormântat.

Datorită activității sale profesionale a fost decorat cu mai multe distincții, printre care *Ordinul Steaua României* în grad de comandor, *Ordinul Ferdinand I*, în grad de ofițer, medalia *Răsplata Muncii pentru învățământ* clasa I, pentru serviciile aduse învățământului superior.